

Р Е Ш Е Н И Е

№ 112

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 12 май 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на четвърти май, две хиляди и единадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиева к. н . а . х . д . №106 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл . 208 и сл . от АПК, във връзка с чл . 63 , ал . 1 , предложение 2 от ЗАНН .

Образувано е по касационна жалба на от Началник 00 "КД-ДАИ" гр. Перник, против решение №157 от 14.03.2011 г., на Районен съд - Перник, постановено по н. а. х. д. №1762 по описа на съда за 2010 г .

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №34-0000451 от 17.11.2010 г., на Началник Областен Отдел „Контролна дейност - ДАЙ", гр . Перник, с което на Ц.Г.В. *** на основание чл . 105 от Закона за автомобилните превози е било наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева, за нарушение на разпоредбата чл . 62 от Наредба № 33 от 03.11. 1999 г. , на Министерство на транспорта.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и не законосъобразност на въззивното съдебно решение, като касатора се позовава на противоречиви съдебни решения на Районен съд Перник по приложението на санкционните разпоредби от Закона за автомобилните превози .

Ответникът не изразява становище.

Окръжна прокуратура Перник предлага решението на Районен съд Перник да бъде отменено, като незаконосъобразно .

Касационният състав, след като обсъди доводите на страните и извърши цялостен преглед за законосъобразност, валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, приема следното.

Касационната жалба е процесуално допустима, но неоснователна.

По делото по безспорен начин е установена следната фактическа обстановка:

На 14.10.2010 г. в гр.Перник Ц.Г.В. е управлявал автобус Фолксваген Крафтер по посока гр.София и е извършвал обществен превоз на пътници "Специализиран" по маршрут кв.Калкас - гр.София, като от намиращите се в автобуса 10 броя пътници, 8 броя са били без карти, удостоверяващи правото им да пътуват със специализиран превоз.

Актосъставителят е приел, че деянието съставлява нарушение по чл. 62 от Наредба № 33/1999 г., на Министерство на транспорта, за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България и е съставил акта за установяване на административно нарушение станал повод за издаване на обжалваното наказателно постановление. Въз основа на правилно съставения АУАН, административно наказващия орган е издал наказателно постановление, като е приел, че констатираното нарушение следва да бъде санкционирано по реда на чл. 105, т.1 от Закона за автомобилните превози. Районният съд е констатирал, че разпоредбата на чл. 105 от Закона за автомобилните превози е неприложима, тъй като е обща, а за установеното нарушение е налице специална разпоредба по чл. 94, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, касаеща налагане на административни наказания при нарушение на разпоредбите за превоз на пътници със специализиран транспорт.

Настоящата инстанция напълно споделя правния извод за неприложимост на нормата на чл. 105, т.1 от Закона за автомобилните превози и не намира за необходимо да го повтаря в мотивите си. Общ принцип на процесуалното право е, че при наличие на специална норма тя винаги е приложима, а общите норми се прилагат, само когато не е налице специална. Дори и в самия текст на чл. 105 от ЗАВП е описано, че се прилага, само когато е налице нарушение, за което не е предвидена друга специална норма.

Касационният състав намира доводите за наличие на противоречива съдебна практика, за донякъде основателни, но това не е основание за касиране на правилно, законосъобразно, допустимо и валидно съдебно решение. При осъществяване на административно наказателната дейност АНО

разполага с оперативна самостоятелност и е задължен да налага санкциите, съобразно нормата на закона, а не да се влияе от изолирани случаи на противоречиви съдебни решения по еднакви казуси, още повече, че цитираната противоречива практика е от 2007 г. и отдавна е изоставена от съдилищата.

Предвид гореизложеното следва да бъде прието, че решението на Районен съд Перник не страда от пороците, сочени в касационната жалба и при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И :

Оставя в сила решение №157 от 14.03.2011 г., на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №1762 по описа на съда за 2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: /п/